

Loimaalaiset nuoret toivovat moposuoraa. He ovat osoittaneet kiinnostustaan moposuoraa kohtaan keräämällä adressin, johon saivat huikeat 216 nimeä. Mikä on moposuora ja miksi sellainen pitäisi saada Loimaalle?

Moposuora tarkoittaa suljettua aluetta, jossa innokkaat mopoharrastajat voivat toteuttaa harrastustaan häiritsemättä kenenkään päivää. Susanna Huolman toteaa hyvin mielipidekirjoituksessaan *Arvostusta ja harrastuspaikka mopoilijoille* (Loimaan lehti, 13.9.2022) Loimaalla olevan suuri harrastajien joukko, joka ”näkyä ja kuuluu, mutta ei saa ansaitsemaansa arvostusta tai tiloja ja harrastuspaikkoja.” Tällä hetkellä nuoret ajavat kulkuneuvoillaan pitkin kaupunkia, tapaavat tilavilla parkkipaikoilla ja rellestävät sivuteillä. Varsinkin kevät-syysy välisenä aikana nuorten ajamisesta saa lukea Loimaan puskaradiossa ja mahdollisesti paikallisesta lehdestäkin. Jotkut osoittavat huolestuneisuutta tällaisen mopoilun tuomista riskeistä ja vaaratilanteista. Jotkut valittavat näiden kulkuneuvojen kovista äänistä. Moposuora voisi olla ratkaisu siihen, että kuntalaiset saavat nukuttua ajosesongin aikana unensa paremmin, eivätkä mopoilijat joudu valituksen kohteeksi.

Moposuora ei tietenkään ole harmittomin vaihtoehto kaikelle tälle, mutta se olisi silti parhain. Loimaalaiset nuoret pääsisivät kehittämään kulkuneuvon käsittelytaitoja sekä eritoten ajotaitojaan ilman pelkoa poliisista tai kiukkuisista kuntalaisista. Huolman mainitsee mielipidekirjoituksessaan, että nuoret kehittävät tällä harrastuksella myös sellaisia taitoja, joita yhteiskunnassa yleisestikin tarvitaan. He tekevät töitä pystyäkseen rahoittamaan harrastuksen tuomat kustannukset, luovat yhteyksiä muihin ihmisiin ja tutustuvat lakeihin sekä liikennesääntöihin. Moposuora olisi hyvä myös niille, jotka ovat vasta opettelemassa ajamista. Suora voi olla aika ajoin rauhallinen opettelupaikka, tai sitten alueella olevat kokeneemmat kuskit voivat olla uutta kuskia opastamassa ja antamassa vinkkejä.

Tiedostamme kuitenkin moposuoran tuomat vaikeudet. Jotta moposuorasta hyötyisi mahdollisimman moni, pitäisi sen sijainti miettiä tarkkaan. Se ei saisi olla liian lähellä asutusta saatika aavalla alueella, mutta kuitenkin sellaisessa paikassa, johon nuoret ja hälytysajoneuvot pääsisivät helposti. Lisäksi ekologisten näkökulmien vuoksi pitäisi kartoittaa kaikki ne jo olemassa olevat käyttämättömät hiljaiset (suljetut) tiet, joita voisi hyödyntää moposuoran toteutuksessa. Ja se suurin ongelma, joka on aivan ilmiselvä, on moposuoraan liittyvät turvallisuuskysymykset. Niitä on myös Kontiolahden nuorisovaltuusto käynyt läpi.

Kontiolahden nuorisovaltuusto on omassa esityksessään *Moposuora* (<https://www.kontiolahti.fi/documents/364530/1626612/Moposuora+esitys+kunnan+sivuille.pdf/6f36d5c3-fce3-8d5b-9e71-beaf17c9906b?version=1.0>, luettu 28.1.2023) tuonut ilmi asioita, joita ovat ottaneet huomioon moposuoraa valmistellessa. Heidän vastuu ja vakuutus jakautuu kunnan ja kuskin välille. Kunnalla on vastuu pitää moposuoran ajotie kunnossa, korjata sääilmiöiden tuhot sekä suorittaa moposuoralla omavalvontaa. Jos sattuu onnettomuus, joka johtuu ajotien kunnosta, sysäytyy vastuu kunnalle. Jos kuitenkin onnettomuus sattuu johtuen itse kuskista, on vastuu kuskilla. Vastuunjako on täysin looginen, ja sitä voidaan soveltaa tai tuoda kokonaan moposuoran konseptiin.

Pitää kuitenkin huomioida, että Kontiolahden moposuora on toteutettu ilman lupa-asioita hyödyntäen yksityistien käsitettä. Jos kunta ei tahdo olla suuressa vastuussa (edellyttäen turvallisuusratkaisuista), voi se esimerkiksi ehdottaa nuorisovaltuustolle tietä, jonka nuva voi muokata moposuoraksi Kontiolahden nuorisovaltuuston tyyliä. Tällöin alueella ei voida järjestää tapahtumia, kilpailuja tai muita vastaavia, mutta nuorilla on mahdollisuus moposuoraan. Tämän vaihtoehdon toteuttaminen ei kuitenkaan vie kaupungilta kaikkea vastuuta pois, sillä ei riitä pelkästään se, että nimetään jokin yksityistie moposuoraksi. Tie täytyy valmistella moposuoraksi, ja kaupungin täytyy hoitaa sen kunnossapito. Talvikunnossapitoa ei tarvita.

Kun moposuora saadaan toteutettua, täytyy ottaa huomioon muutamia asioita. Moposuoran alueella ei saa olla mitään poltettavaa, kuten puisia penkkejä tai suuria roskiksisia. Paloturvallisuuden vuoksi pieni roskis olisi parempi vaihtoehto, jotta alue voidaan silti pitää roskattomana. Moposuorasta kertova infokyltti tulee toteuttaa palamattomasta materiaalista, kuten alumiinista. Ja jotta moposuora pysyy edelleen mopoille tarkoitettuna, täytyy alueelle tuleminen olla hieman hankalampaa eritoten madalletuille autoille. Tärkeää on kuitenkin varmistaa se, että hälytysajoneuvot pääsevät esteettömästi alueelle.

Jos moposuora on silti liian haastava aihe, voidaan miettiä vaihtoehtoisia ratkaisuja. Kaarinassa on toteutettu mopotalli, jonka idea on tarjota nuorille mopoilijoille paikka, jossa he voivat korjata kulkuneuvojaan sekä viettää aikaa kavereiden kanssa. Kaarinan mopotallissa on aukioloajat, joiden aikana nuorten touhuja vahtii aina ohjaaja. Loimaalla on olemassa tyhjiä tiloja, joista yksi voitaisiin antaa tällaiseen käyttöön. Jos Loimaan kaupunki suo tilat tällaiselle toiminnalle ja määrää sopivan ohjaajan, voi mopotallin toimintaa suunnitella yhdessä nuorten kanssa. Mopotallissa voisi esimerkiksi olla lukollisia lokeroita, joihin nuoret voivat osiansa jättää turvaan, ja kaikille yhteisessä käytössä olevia työvälineitä.

Moposuoran tarpeesta kertoo paljon jo se, kuinka aiheesta on ensinnäkään tehty mielipidekirjoitus Loimaan Lehteen. Se sai monet vanhemmatkin kannattamaan moposuoraa. Myönteiset reaktiot kertovat jo paljon. Nuorisovaltuusto toimii nuorten sanansaattajana, ja täten aikoo olla aktiivisesti toteuttamassa nuorten toiveita. Siksi pä sanomme, että tämä aloite tulee ottaa vakavasti käsittelyyn.

Me haluamme Loimaalle moposuoran!

MIELIPIDEKIRJOITUS

Loimaan Lehti, 10.9.2022 (julkaistu 13.9.2022, julkaisuhetkellä nimiä oli 113)

ARVOSTUSTA JA HARRASTUSPAIKKA MOPOILIJOLLE

Loimaan Lehdessä (8.9.2022) uutisoitiin valtuustoaloitteesta, jossa halutaan selvittää harrastustoimintaa mahdollistavia investointihankkeita. Aloitteessa sanotaan, että on mahdollista ratkaista monia asioita yhdellä kertaa, ja suunnittelussa on uskallettava mennä normaalien laatikoiden ulkopuolelle.

Nyt siihen todella on mahdollisuus. Loimaalla on suuri harrastajajoukko, joka kyllä näkyy ja kuuluu, mutta ei saa ansaitsemaansa arvostusta tai tiloja ja harrastuspaikkoja. Tämä ryhmä on mopoilijat (ml mönkkärit ym.).

Mopoharrastus kehittää monia taitoja, joita yhteiskunnassa tarvitaan.

Harrastus alkaa haaveilusta ja mahdollisuuksien kartoittamisesta. Opitaan hakemaan tietoa monilta eri foorumeilta ja vaihtamaan kokemuksia ja mielipiteitä muiden kanssa. Samaan aikaan haetaan rahoitusta, pidetään yllä hyviä suhteita sukulaisiin ym. mahdollisiin rahoittajiin, tehdään töitä ja saadaan palkkaa omarahoitussuuden hankkimiseksi ja kootaan pääomaa. Ensimmäistä menopeliä harvoin ostetaan lainarahalla.

Samaan aikaan tehdään töitä ajokortin saamiseksi, tutustutaan byrokratiaan ja lakeihin, ollaan tekemisissä viranomaisten kanssa sekä opetellaan liikennesääntöjä ja -taitoja.

Ensimmäisen menopelin hankkiminen on suuri askel. Siihen käytettävä rahasumma on merkittävä nuoren mittakaavassa ja usein aikuisenkin, 500 - 15 000 €. Mittakaavan alkupäässä investointi on useimmiten nuoren itsensä maksama ja loppupäässä maksajina ovat aikuiset. Kehittävin harrastus on juuri silloin, kun sen maksaa nuori itse ja silloin kyseessä on todennäköisesti mopo. Ostopäätöstä harkitaan tarkkaan ja nuori ottaa huomioon kaikki päätökseen vaikuttavat tekijät.

Kun nuori vihdoinkin pääsee ajokortin suorittamaan oman menopelin selkään ja laillisesti liikkumaan, on riemu, ylpeys ja onnellisuus suuri. Sitä haluaa koko maailman tietävän saavutuksesta ja oikeutetusti.

Sitten menopeli hajoaa.

Nuori harrastaja selvittää vian tutkimalla asiaa eri foorumeilta, pyytää apua vertaisryhmältä, hankkii rahoitusta tarvittaviin varaosiin, vertailee hintoja ja tekee päätöksiä. Mopoilija korjaa menopelinsä usein itse ja opettelee siihen tarvittavat taidot itse.

Kun menopeli jälleen on ajokunnossa, nuori harrastaja on oikeutetusti ylpeä, onnellinen ja haluaa näyttää sen koko maailmalle.

Tämä kirjoitus on vain pieni raapaisu mopoiluharrastuksen pintaan. Mitä syvemmälle mennään sitä laajempaan, kehittävämpään ja monipuolisempaan harrastus näyttäytyy, vaikka useasti se nähdään vain häiriökäyttäytymisenä.

Kun harrastuksia mahdollistavia investointitarpeita selvitetään, on nuoret mopoharrastajat ja heidän tarpeensa otettava huomioon.

He tarvitsevat paikan, jossa voivat kokoontua menopeleineen. Siellä täytyy olla laaja kenttä sekä asfaltoitu ajosuora, jossa pääsee testaamaan menopelejä ja omia taitoja muita häiritsemättä. Plussaa olisi hallitila, jossa pieni peruslämpö. Ja kaikista suurin plussa olisi paikalla oleva aikuinen,

joka arvostaa nuoria mopoilijoita, ihailee heidän upeita menopelejänsä, osallistuu keskusteluun ja ohjaa heitä tarvittaessa lempeästi, mutta jämyä oikeaan suuntaan niin elämässä kuin tieliikenteessä.